

at der anlægges et rimeligt skøn. Det forudsættes desuden, at der som hidtil kan gives tilladelse til udstykning med henblik på en ændret fordeling af sammenhængende parcelskove, dvs. sammenhængende fredskovspligtige arealer, der ejes af flere ejere. Tilladelse bør gives uanset arealernes størrelse, når der ved ændringen blot sker en omfordeling mellem det samme eller et færre antal ejere.

Udstykning af overflødige driftsboliger udgør en særlig problematik. Den gældende praksis for udstykning af parceller med sådanne boliger forudsættes i forslaget videreført uændret. Som hidtil vil afgørelsen normalt ikke blive truffet efter forslagets § 12, men efter forslagets § 6 om ophævelse af fredskovspligten. Ophæves fredskovspligten, kan udstykning nemlig ske uden tilladelse efter skovloven. Med hensyn til mulighederne for udstykning af eller ophævelse af fredskovspligten på parceller med overflødige driftsboliger henvises derfor til bemærkningerne til § 6.

Til § 13

Bestemmelsen viderefører den gældende lovs § 25 med den ændring, at den kun gælder for fredskovspligtige arealer.

Bestemmelsen har som hidtil til formål at undgå overdreven hugst i forbindelse med ejerskifte, hvor risikoen herfor er størst. Såfremt der konstateres en udvikling i retning af »skovslagting«, kan den »hugstatterdning«, som gjaldt efter tidligere skovlovgivning, sættes i kraft igen, evt. alene for visse områder eller enkelte ejendomme. Der er som hidtil hjemmel til i givet fald at forlange, at de kultur- og bevoksningsarbejder og begrænsninger i hugsten mm., som god skovdrift kræver, udføres både på de arealer, hvor hugsten skal foregå, og i skoven i øvrigt. Hugstatter vil i givet fald kunne opdeles i årlige etaper fordelt på udspicificerede bevoksninger.

Ved erhvervsmæssig hugst forstås hugst til salg eller til industriel udnyttelse.

Bestemmelsen gælder ved ejerskifte i form af både køb, mageskifte, arv og gave.

Ændring af et selskabs ejerforhold er ikke retligt set et ejerskifte i forhold til selskabets aktiver, fx en skov. Stk. 2 er derfor nødvendig for også at tage højde for risikoen for overdreven hugst, hvis skoven ejes af et selskab.

Afgørelser efter denne bestemmelse kan som noget nyt påklages til Naturklagenævnet.

Til kapitel 4

Beskyttelse af skovnaturtyper og levesteder for arter mv.

Det fremgår af § 1, stk. 2, i bekendtgørelse om afgrænsning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder (nr. 477 af 7. juni 2003), at den overordnede målsætning for de internationale naturbeskyttelsesområder er at sikre og genoprette en gunstig bevaringsstatus for de arter og naturtyper, som områderne er udpeget for.

De internationale naturbeskyttelsesområder er optaget i amternes regionplaner, og anden kommunal planlægning må efter planlovens § 11, stk. 2, og § 13, stk. 1, ikke stride mod regionplanen.

Bekendtgørelsen indebærer, at myndighederne ved administrationen af en række bestemmelser i bl.a. planloven, vandløbsloven, naturbeskyttelsesloven og skovloven har pligt til at sikre, at der ved de nævnte tilladelser ikke sker forringelse af områdets naturtyper og levesteder for arter eller tillades aktiviteter, der kan medføre forstyrrelser, der har betydelige konsekvenser for de arter, området er udpeget for.

Med henblik på at beskytte arter og naturtyper i de internationale naturbeskyttelsesområder er der til supplerende af bekendtgørelsen løbende på amtsligt og statsligt plan gennemført naturforvaltningsprojekter, ligesom der er anvendt EU-LIFE midler og landbrugs-tilskud, herunder navnlig tilskud via de miljøvenlige landbrugsforanstaltninger, til pleje og genopretning i habitatområder.

Derudover er der i en række love fastsat nærmere bestemmelser om hensynet til internationale naturbeskyttelsesområder.

På de statsejede skovarealer, der administreres af Skov- og Naturstyrelsen, er der gennemført en registrering og kortlægning af skovnaturtyper (de direktivbeskyttede bevoksninger i habitatområderne). Registreringen er foretaget på baggrund af et sikkerhedsprincip, der i praksis betyder, at også bevoksninger, hvor man har været i tvivl om, hvorvidt de bør omfattes af registreringen, er medtaget. Registreringen, som blev gennemført i 1999, viste et samlet areal af skovnaturtyper i habitatområder på Skov- og Naturstyrelsens arealer på ca. 5.000 ha. I forbindelse med registreringen udarbejdede styrelsen driftsforskrifter for disse 5.000 ha, der betyder, at arealerne ikke sprøjtes og gødskes, og de må alene forynges ved selvfor- yngelse.

I 1994 gennemførte styrelsen en naturskovsstrategi ('Strategi for de danske naturskove og andre bevaringsværdige skovtyper') bl.a. på arealer, der admini-